

TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

JOHN VALIMAKI, Editor & Manager

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.
TELEPHONE — Office 365;
Editorial Dep't 832.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

SOSIALISTIT VAPAUDE
AINOAT VARTIJAT.

New Yorkin sosialistien mielivaltaisen ulossulkemisen lainlaajituskannasta on herättänyt melkoista huomiota yli koko maan. Vapaaehtoisia porvari-piireissäkin on asetettu tuomitsevalle kannalle lainlaajitukunnan menettelyyn nähden, selittäen että eduskunnallinen hallituslaitos on vaarassa.

Ja niin todellakin on laita. Jos tämä päätös saa sellaiseen jätää voimaan, niin eduskunnallinen hallintolaitos on siirtynyt Amerikassa historialliseksi asiaksi, josta puhutaan olleena mutta ei olevana. Työväestöä edustavalla vähemmistöllä ei sitte enää ole edustus-oikeutta, ellei porvaristoa edustava enemmistö vapaaehtoisesti sitä salli. Niin sanotusta vapaaehtoisesta porvaristostakin täytyy sen osan joka on rehellisesti siinä käsityksessä, että eduskunnallinen hallituslaitos on välttämätön, ellei kokonaan muuttua monarkiaaksi nimellisestikin, myöntää että tällä kertaa, kun sekä republikaanit että demokraatit ovat yksimielisesti sosialistien ulossulkemisen kannalla, ovat sosialistit ainoat kansanvaltuutajat ja vapauden puolustajat. Niin on asia laita aina.

Nämä porvarit eivät kuitenkaan ole työväen vapauden kannalla. Mutta porvaristoonkaan edut eivät ole niin yhtenäiset, että he sopisivat kaikki samaan joukkoon ja siksi he vaativat vähemmistöille oikeuksia.

Toisena tekijänä on se, että n. s. vapaamielissä porvaristossa on paljon sellaisia abstraktisen kansanvallan ihailijoita, sellaisia luokkasuhteita käsittelemättömiä ihannoitsijoita, jotka näkevät vaan enemmistön ja vähemmistön kirjallimaisesti, mutta eivät niitä etuja, joita nämä edustavat.

Mitään sellaista vaaraa ei ole, että joku lainlaajitukunta kieltäisi osalta edustajia edustusoikeuden vain siksi että se edustaa vähemmistöä. Ei ensinkään; ellei tuo vähemmistö edusta erilaisia luokkaetuja kuin enemmistö, niin sen oikeudet ovat täysin kunnioitettuja.

Ainoastaan sillä tavalla voidaan käsittää New Yorkin lainlaajitukunnan menettely.

Mutta vaikka näin on asialaita, niin moni ihannoiva porvari saattaa käsittää asian (vain pintapuolisesti ja ajatella omien etujensa olevan vaarassa ja liittyy siksi sosialistien taistelua kannattamaan. Siitä taistelta saamme kuulla sellaisiakin tunteen purkauksia ja suuttumuksen ilmaisuja, kuin alalle-vakin, jonka kirjotti New Yorkin valtion lainlaajitukunnasta poissuletuille sosialisteille muuan Mrs. Harriott Stanton Blatch, laajalti tunnettu naisten äänioikeustaistelija, jonka kirjjeessä sanotaan:

"En kuulu puolueeseen, mutta koska teidät on enemmistöpuolueiden toimenpiteiden kautta lainlaajitukunnassamme korotettu pelkältä puolueenne edustajiston tasolta jokaisen vapaa hallituksen peruseriaatteiden vartijaksi, niin minä vilpittömästi toivon teille voittoa edessänne olevassa taistelussa.

"Te seisotte tällä hetkellä vapaiden laitojen kukistumista vastustavana varustuksena, ja jos te tulevaisuudessa pysytte samalla tavalla kuin olette olleet menneisyydessäkin lain ja järjestyksen kunnioittajina ja ehdottomasti kieltäytytte jäljittämästä vastustajien laittomuksia, olen minä varma siitä, että rehellinen amerikalainen aines rientää teitä tukemaan.

"Tällä hetkellä on samantekevä, mitä poliittista ohjelmaa te puollatte. Kysymyksen tärkein puoli on siinä, että lainlaajitukunnan enemmistö pyrkii riistämään vähemmistöltä edustusoikeuden mielipiteiden eroavaisuuden takia.

"Asetustenmukaisessa järjes-

tyksessä valittujen vähemmistön edustajien oikeudet tulevat lopullisesti määräämään sen, mille puolelle yleisen mielipiteen kannatus kallistuu."

Sillä tavalla puhuu porvarillinen idoliologi, joka ei näe tässä jutussa mitään muuta kuin taistelun enemmistön ja vähemmistön oikeuksista. Siinä kummittelevat oikeudet ja laillisuudet ihana osotuksena jonkinlaisesta tolstoilaisuudesta, joka, saatuaan iskun korvallaan, kääntää toisen korvansa samantavasti vastaanottamaan. Se on näyte uskosta "oikeuden lopulliseen voittoon", ajatus jota porvaristo ei suinkaan vastusta, kunhan se ei vain selviä tietoisuudeksi.

Näitä ihannoitsijoita saattaa sosialistiset edustajat käyttää aseinaan taistelussaan porvareita vastaan, mutta mitään sen kauemmas kantavaa hyötyä ei niistä ole. Sosialistien taistelu edustusoikeuksista ei perustu pelkän kansanvallan ajatukselle, vaan, ja ennen kaikkea ajatukselle työväestön edustusoikeuksista. Vain siksi valtaa työväestö edustajapaikkoja, että se voi käyttää niiden tuomaa valtaa luokkaetujensa ajamiseen.

KANSALAISTUTTAMIS-
ASETUKSIA KIRISTE-
TÄÄN CANADASSAKIN

Winnipegissä ilmest. Western Labor News tietää kertoa, että Canadian hallitus tulee esittämään uuden äänioikeuslain kansalaistuttamislain, joka tulee rajoittamaan ulkomailta Canadaan siirtyneiden oikeudet ja mahdollisuudet päästä Canadian kansalaisiksi hyvin pieneen.

Esitys jättää valtiositeerille täyden vallan ei ainoastaan kansalaisoikeuksien myöntämiseen nähden, vaan niiden perättymiseenkin nähden niiltä henkilöiltä jotka vanhojen asetusten aikana ovat kansalaisoikeudet saaneet. Perättymisen voi vielä tehdä sillä perusteella, että henkilöillä on huono karakteri ja valtiositeerin ratkaisutavaksi sitten jättäen on ollut huono karakteri ja mikä on hyvä ja mikä huono karakteri.

Jos esitys tuollaisenaan tulisi hyväksytyksi asettaisi se ulkomaalaisten, eikä ainoastaan ulkomaalaisten, vaan canadalaistenkin äänioikeuden kyseenalaiseksi, sillä saman esityksen mukaan jäisi valtiositeerille oikeus poistaa äänestysilialta myöskin canadalaista. Pidetään kuitenkin varmana ettei esitys täsentään näin paksuna tulla nielaesamaan. Mutta joiakin ratjoksia arvelee edellämainttu lehti parlamentin ehkä hyväksyvän.

VANHAT PUOLUEET KEL-
VOTTOMIA.

The New York World, joka on kymmenen vuotta ollut presidentti Wilsonin ja demokraattipuolueen pää-äänenkannattaja, on julkassut porvarilehtien keskuudessa suurta huomiota herättäneen toimituskirjotuksen, jossa se julistaa molemmat vanhat puolueet ja kaikki vanhat tunnustetut poliitikoitsijat arvottomiksi ja asettuu kannattamaan entistä elintarvehallinnon johtajaa, Herbert Hooveria, presidentin ehdokkaaksi, huolimatta siitä mikä puolue hänet ni-mittää ehdokkaakseen. Hoover on lehden mielestä sopiva mies toimeen. Hän on sodan ajalla saanut kaikkien kannatuksen ja hänellä on poliittisesti lehden mielestä hyvä menneisyys, sillä hän on ehtinyt olla kaikkien mukana, ollut ennen vanha kunnonninen "seiso-lujana-kannalla-si" republikaanin, sitten bullmooseri ja demokraatejakin osasi hän lähennellä niin-hyvästi, että Wilson nimitti hänet edellämainttuun toimeen. Meidän sosialistien kannalta katsoen on tietysti saman tekevää kenen porvaripuolueet asettavat ehdokkaakseen. Sillä porvaripuolueita ne tietysti kannattavat. Mutta tämä johtavan demokraattisen lehden avoin julistus, että vanhat puolueet ovat vararikossa ja että porvariston on koetettava kokoilla voimiaan uusien puolueiden nimessä, todistaa meille että vanhat käsitykset ovat murtuneet. Se on työväki, jonka tähden näitä uusia hyvien miesten puolueita on perustettava. Nykyisten puolueiden edustajat ovat pilanneet puolueidensa maineen niin pahasti ettei kukaan järkevä porvarikaan enää usko työväestöön niin typeräksi, että se niiden ehdokkaista enää äänestäisi. Siksi pitää koettaa löytää keinonja millä tuo äänestäjäläuma taas saataisiin uusien puolueiden taakse, koska ilman sitä ei voi vielä hallita, vaikka sitten

hallitukseen päästyään taas voi tehdä mitä haluaakin, kuten nykyisen demokraattipuolueen menettely osoittaa. Ja työväen enemmistö uskoo tietysti heitä vielä edelleenkin.

ÄÄNIOIKEUSRAJOTUSTEN
SEURAUKSIA.

Viime vuonna hyväksyi Washingtonin valtion lainlaajitukunta lain, mikä määrää että jokainen äänestäjän, joka ei ole tässä maassa syntynyt, on tuotava omansa tai isänsä kansalaispaperit mukanaan registreeraus-konttoriin ennenkuin häntä voidaan ottaa huomioon äänestyksessä. Tämä laki laadittiin tarkoituksella rajoittaa radikaalien aineiden osanottoa äänestyksiin, tehdä äänestystoiminta heille mahdollisimman vaikeaksi. Sillä lainlaajitajat lasivat että ulkomailta syntyneissä on enimmän radikaalisia aineksia.

Mutta käytännössä ei tämä laki ole tuottanutkaan niin suuria tuloksia siihen suuntaan kuin on tarkotettu. "Ulkomalaiset radikaalit", se on, sellaiset ulkomalaiset jotka ovat kansalaistuneet myöhemmin aikoina, voivat ilman mitään vaikeuksia osottaa paperilla oikeutensa, mutta toisin on niiden vanhojen Amerikan asukkaiden kanssa jotka aina ovat äänestäneet porvarien ehdokkaita, mutta eivät silti lain mukaan ole Amerikan kansalaisia. Täällä on nimittäin paljon sellaisia, jotka ovat vanhempain uutiasukaiden mukana tulleet tänne, joko Canadasta tai Euroopan maista nuorena, jolloin ei vielä tiedetty nykyisistä tarjoista kansalaistuttamisasetuksista mitään. He ovat kasvanet ja eläneet täällä ja ottaneet osaa vaaleihin luullen aina olevansa täydellisiä amerikalaisia, mutta nyt kun uusi laki on astunut voimaan ovat monet huomanneet vasta etteivät he olekaan oikeutettuja ottamaan vaaleihin osaa. Seattlessa on tämän luontoisten asiain yhteydessä sattunut yksi perin hasunkurinen tapaus. Siellä asuu eräs E. W. Binns nimenen 80-vuotias sisällissodan veteraani, joka on aikanaan ehtinyt äänestää kahdesti Lincolninakin Yhdysvaltain presidentiksi. Hän on ottanut osaa sisällissotaan koko sodan ajan union joukkojen puolella ja haavottunut kolme kertaa tapellessaan tämän tasavallan säilyttämisen puolesta. Mutta sattui nyt olemaan niin hullusti että hän on tullut tähän maahan 1/2 vuoden vanhana Englannista, eikä ole ottanut kansalaispaperia, eikä hänellä ole isästäänkään tietoa joko hän oli kansalainen tai ei. Näinollen ei hänelle ole annettu oikeutta registreerata äänestystä varten Seattlessa. — Tällaisiakin tapauksia saattavat uudet äänioikeuden rajoitukset aiheuttaa, mikä osoittaa että vallassaolijat menevät rajotusintostuksessaan yli senkin rajan mikä heidän omalta kannalta katsoen olisi edullista.

RANSKAN PRESIDENTTI-
VAALIT.

Ranskan edustajakamari ja senaatti valitsivat äskettäin uuden presidentin Ranskassa. Nämä vaalit osottivat, että sota-kiikkoon laimentuminen tapahtuu melkein samalla tavalla joka maassa. Vanha "tiikeri", Clemenceau, joka vielä äskettäin sai yleisissä vaaleissa mielensänsä parlamentin, vaikka sosialistien yleinen äänimäärä kasvoin, on presidentti vaaleissa työnnetty syrjään ja radikaalien Deschamel valittu hänen tilalleen.

Englannissa toimitettiin yleiset vaalit toista vuotta takaperin, pian aseruhan jälkeen ja Lloyd Georgan kokoomushallitus sai suuren voiton, niin suuren että monet työväenpuolueen kannattajista joutuivat epätoivoisen sen johdosta. Muutamaa kuukautta myöhemmin kuitenkin ilmeni, että kokoomushallituksen kannatus oli loppunut sen valitsemiseen. Missä ikänä tuli täytevaaleja, siellä alkoi työväenpuolueen ehdokas saada pelottavan paljon ääniä, toisia tulien valituksikin. Nyt on Georgan hallitus täydellisesti arvoton ja sen lopullisen kukistumisen jälkeen pidetään työväenpuolueen voittoa parlamenttivaaleissa mahdollisena.

Jokainen maa siis tahtoo näköjään fausua kiitokset sota-ajan hallitukselle sodan voittamisesta, valitsemalla ne uudelleen. Mutta niin pian kuin rauhan töiden - tekeminen alkaa, menettävät voitokkaat hallitukset arvonsa. Englannissa loppui sotakiikko pikemmin kuin Ranskassa, sillä viimeksimainittu on enimmän sodasta kärsinyt.

Sen nautinto voitosta on niin-ollon pitkäaikaisempi. Mutta kaikessa tapauksessa on mieltä sielläkin kääntymässä. Siitä on todistuksena edellämainttu presidenttivaali, jonka tuloksen määräsivät radikaalit puolueet ja sosialistit yhdessä. Sitä ennen toimitettiin Ranskassa myöskin kunnallisvaalit, kahta viikkoa ennen presidenttivaaleja. Niissä saivat sosialistit loistavia tuloksia. Kaikissa suurimmassa kaupungeissa, Pariisissa lukuunottamatta, saivat sosialistit enemmistön valtuustoon. Seinen departementissa, joka on Ranskan suurin teollisuusalue, saivat sosialistit täydellisesti valtansa alle 42 kaupunkia. Pariisissaakin, jossa porvariston valta on suurin, saivat sosialistit 20 valtuusmieppakkaa 80:stä ja yleensä puolueen äänimäärä kaikkialla nousi paljon suuremmaksi mitä se oli ollut kuutta viikkoa ennen toimitetuissa parlamenttivaaleissa.

Näiden vaalien johdosta sanoo Humanite, Ranskan sosialistien päivälehti, että "milloinkaan ei sosialismin tulevaisuus ole näyttänyt Ranskassa lupavammalta kuin juuri nyt näiden vaalien jälkeen."

Nyt toimitettu presidenttivaali osottaa, että porvaristokin käsittää taantumuksellisen ohjelman vaarallisuudesta, koska se luopui Clemenceausta, vaikka se olisi yksimielisellä toiminnallaan hänet voinut vielä helposti satulassa pitää ja siten jatkaa sitä ohjelmaa, jonka ponnena oli taistella nousevaa työväenliikettä vastaan "katkeraan loppuun saakka", antamatta vähäkään perään missään kysymyksessä.

Työväen voimat siis kasvavat pikkuporvarillisessa Ranskassakin nopeasti.

Sosialistien kanta ja
tehtävät

(L. B. Symes, Oakland Worldissä.)

Aina ensimmäisen internationa-

len päivistä lähtien, jolloin Marxilla ja sosialisteilla yhdeltä puolelta oli historiallinen taistelutapa Bakunin ja kommunistien anarkistien kanssa toiselta puolelta, on jatkuvasti ilmennyt erimielisyyttä suuremmissa tai vähemmissä määrin vallankumouksellisen kansainvälisen lii-

teen eri ryhmien välillä poliittisen toiminnan arvosta ja paikasta työväenluokan vapauttamistaistelussa.

Sosialistien kanta on ollut, mikäli se mailman eri sosialistipuolueiden lausunnoista ilmenee, että samalla kun on ehdottomasti välttämätöntä, että työväestö rakentaa taistelevan, laajan ja luokkatielisen industria-

lisen järjestön taloudelliseen alalle, on aivan yhtä välttämätöntä, että työväellä on oma erityinen vallankumouksellinen järjestönsä poliittisella alalla; ja että ainoastaan yhteisymmärryksellä ja näiden kahden voimakkaan liikkeen yhteistoiminnalla (jota kapitalistiluokka nykyisin käyttää niin suurella menestyksellä) voi työväestö toivoa voivansa lopullisesti aikaansaattaa kollektivisten yhteiskunnan.

Sosialistipuolueen tehtävä työväen poliittisena asena on ennenkaikkea kehityksellinen, työväestön herättämisen propagandansa kautta niin, että se tulee täydellisesti käsittämään paikkansa yhteiskunnassa ja solidarisuuden tarpeen tehtävänsä uuden yhteiskuntajärjestyksen luomisessa. Sen toisena tehtävänä on anastaa valtiollinen valta niiden käsiksi, jotka johtavat sitä autokratian eduksi, käytätkseen tuota valtaa työväen taloudellisten järjestöjen tukemiseksi ja voimistamiseksi niiden jokapäiväisessä taistelussa vapaamman ja paremman elämän puolesta. Kolmanneksi, sosialistien tehtävä, silloin kun he valtion kontrollissa ovat, on muuttaa valtion muotoa, niin rauhallisesti kuin mahdollista, sellaiseksi järjestömuodoksi, mikä parhaiten vastaa tuotannon yhteiskunnan tarpeita. Tämän tarpeen tunnustaminen ilmenee jo Amerikan sosialistipuolueen vaatimuksessa, että maantieteellinen edustusperusta on poistettava ja tilalle asetettava industrialinen edustusperusta kongressissa.

Sosialistien kantana on ollut, että niissä paikoissa joissa työläisiä kielletään kansanvallan oikeudet ja missä poliittinen tyrannius tekee äänestystoiminnan mahdottomaksi, täytyy työväenluokan tarpeen kättöamana turvautua hyökkäileviin väkivaltaan keinoihin vapauttaistelussaan, aivan kuin nouseva kapitalistiluokkakin oli pakotettu riistä-

mään ylivallan feodaalierhoilta ainoilla käytettävissä olevilla voimakeinoilla. Kaikki sellaisella vallankumoustausten moraalinen tuomitseminen on pelkkää teeskentelyä ja sokeutta. Mutta niissä maissa joissa poliittinen kansanvaltaisuus on, vaikkapa vaan epätyöllisestikkään saavutettu, kuten Yhdysvalloissa ja Englannissa, on sosialistien kantana ollut, että vallankumouksellisen työväestön on käytettävä äänioikeuttaan, taloudellisen voimansa tukemana kapitalistien valtion muuttamiseksi sosialistiseksi yhteiskunnaksi. Se oli Marx, joka sanoi että sosialistinen liike on uuden yhteiskunnan kätö ja kätötilän ta lääkärin tehtävä on tehdä syntynyt niin varmaksi ja kivuttomaksi kuin se on inhimillisesti mahdollista.

Tämä äänestysliipun puoistaminen vallankumoukselliseen taistelukeinoon on saanut vastustusta ja pilkkua monelta taholta työväenliikkeessä. Ensiksi, kaikkien luonnollisimmista syistä, anarkistien taholta, syistä jotka ovat tarpeettomat sellä välttämättömyyden, "puhtailta ja yksinkertaisilta" (enempi yksinkertaisilta kuin puhtailta) Gompersin lajisilta ammattionioisilta, niiltä miehiltä jotka ajattelevat että työläisten äänet olisi si myötävä yhdelle porvaripuolueelle toisensa jälkeen mikro-

skoopimaista parannuksista ja muistopatsaan korkuisista petok-

seista. Näiden ammattionioisten ja anarkistien filosofialla on enempi yhtäläisyyttä kuin kumpankaan niistä huomaa. Kolmas vastustus tulee siltä osalta työläisiltä, jotka ovat järjesty-

neet I. W. W. "Pikkupaperilap-

pusten pudottelemisen äänestys-

laatikoon" on kauan ollut seisovana ivan aiheena tuplajuu-

lisyistävällä, jolla on näköpiirissä 100 prosentin yleis-

lakko, jonka kautta työläiset tu-

levat yksin käsivartensa ristiin

pistämällä alistaamaan kapitalis-

teisen mailman musertavaan a-

listuvaisuuteen. Nämä miehet o-

vat enimmäkseen rehellisiä poli-

ittisen toiminnan iivaimis-

saan. Saaden voimansa etupä-

ssä liikkuvan työväen keskuu-

desta, joilla ei ole vakinaista ko-

tia, eikä niimollen äänioikeutta,

ei heitä voida syyttää etteivät

he ole suuresti innostuneet taiste-

luseeseen jota he eivät voi

käyttää. Heidän erehdyksensä

sisältyy heidän lyhytnäköisyy-

teensä, uskoessaan että koko työ-

väenluokka on heidän asemas-

saan.

Neljännessä ryhmässä, jotka

ovat sosialistipuolueen kanssa

eri mieltä äänioikeuden käyttä-

misestä, ovat kommunistit, jotka

sa, samalla kun he myöntävät

että poliittiset vaalit taistelutar-

joavat erinomaisen tilaisuuden

propagandalle ja ettei niitä sel-

lainsaan ole kokonaan hyljättä-

vä, silti väittävät että ainoas-

taan työmailta pohjautuvan

joukkotoiminnan kautta voivat

työläiset vapauttaa itsensä. Se

oli pääasiallisesti tämä kysymys,

jonka perusteella ero sosialistien

ja kommunistien välillä tapahtui.

Aika yksinään voi täydellises-

ti osottaa mikä näistä teorioista

on ehdottomasti parhain, mutta

viimeisten kuukausien tapauk-

sien varmasti ja erittäinkin hi-

lenkavajain liiton kokemuksen

viimeisessä lakossaan, pitäisi

vakuuttavasti osottaa työläisille,

että taloudellisen kehityksen

rappusia voidaan vaan hyvin vä-

hänestämään J. Emmett Hayde-

niä vastaan, myönsi sosialistien

kannan oikeaksi huolimatta siitä

josko hän huomasi sitä tai ei.

Kaikkialla on työväestö her-

äämässä sen tosiseikan käsittä-

miseen, että he ovat taistelleet

kaksikäistä vihollista vastaan

yhdellä kädellä. Työväen puo-

luen perustaminen on riittävä

todistus tästä. Työväestö tulee

astumaan poliittiseen toiminta-

taan ehkä jonkun sellaisen refor-

mistisen ohjelman mukaan, mitä

nykyinen Työväen puolue tarjoaa,

mutta kun he kerran siihen

kiintyvät, eivät he tule tyyty-

mään mihinkään pikkupar-

nuukseen. Kun kerran tämä

"poliittinen jää" rikkoutuu ja

reformien riittämättömyys käsi-

tetään, on sosialistipuolueen

hetki tullut, ja se aika ei ole

kaukana.

Taloudelliset tapaukset teke-

vät työväenluokasta vallanku-

mouksellisen. Taantumus ylhä-

ällä kohottaa radikalismia al-

laalla. Sosialistipuolueen teh-

tävänä on ohjata tätä kasvavaa

mielipidettä niihin oomiin, mit-

kä tekevät rauhallisen ja jär-

jestetyn hyökkäyksen mahdollis-

seksi.

Saksan itsenäisten so-
sialistien ohjelma

Taisteluojelma, minkä Sak-

san Itsenäinen Sosialistipuolue

hyväksyi askeisessa kongressis-

saan on mielenkiintoinen lisä tä-

mämpäiväiseen sosialistiseen kir-

jallisuuteen.

Esipuheessa selitetään että

työläisten asema kaikissa mais-

sa on erottamaton toista maista.

Osoitetaan että työläisluok-

ka (Saksassa) tarvitsee kiipeäti

kolmea toimitintapaa — Itse-

näistä Sosialistipuoluetta, luok-

kaistalun inostamia ammatti-

unioita ja vallankumouksellisten

työläisten neuvostojärjestelmää.

Puolue tukee voimakkaasti työ-

läisten neuvostojä ja kannattaa

kaikkia yrityksiä, joilla on tar-

keuksia kehittää neuvostojä taiste-

luseesta työhön ja yhteis-

työläisten työhön, heidän o-

mpuolueen työhön, ja heidän

työhön, ja heidän työhön, ja heidän

työhön, ja heidän työhön, ja heidän

työhön, ja heidän työhön, ja heidän

työhön, ja heidän työhön, ja heidän